

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Serghei Postica în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală privind-l pe

*Doroftei Nicolai XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 14.01.2017 - 20.06.2017;

instanța de apel: 14.07.2017 - 17.10.2017;

instanța de recurs: 20.12.2017 - 31.01.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 20 iunie 2017, cauza fiind judecată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Nicolai Doroftei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, și în baza acestei Legi a fost condamnat la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată.

S-a dispus încasarea de la Nicolai Doroftei în beneficiul Anei Golban, prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Nicolai Doroftei, la 26 iulie 2016, pe parcursul orelor 17:00 până la 23:00, prin înțelegere în prealabil și de comun acord cu Vitalie Brăilă și Sergiu Sava, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând conform unui plan dinainte determinat în scopul privațiunii ilegale de libertate, sub pretextul că, Constantin Golban, Vitalie Erhan și Petru Castraveț, iar fi sustras bunuri materiale de la Vitalie Brăilă, i-au urcat într-un automobil de model „Mercedes” condus de către Nicolai Doroftei și i-au transportat la domiciliu lui Vitalie Brăilă situat în XXXXX.

Ulterior, el a rămas în automobil, iar Sergiu Sava și Vitalie Brăilă, împreună cu Constantin Golban, Vitalie Erhan și Petru Castraveț, s-au coborât în subsolul casei lui Vitalie Brăilă, unde a fost ținut timp de aproximativ două ore, astfel împiedicându-i să acționeze în conformitate cu voința lor, după care peste o perioadă de timp a plecat de la fața locului.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Nicolai Doroftei a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, adică privațiunea ilegală de libertate a mai multor persoane, săvârșită de mai multe persoane.

3. Sentința primei instanța a fost atacată cu apel de către avocatul Silviu Burlacu în numele succesorului părții vătămate, Ana Golban, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Nicolai Doroftei să-i fie stabilită o pedeapsă de 5 ani închisoare cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea cererii de apel avocatul succesorului părții vătămate a invocat că, în dispozitivul sentinței instanța de fond nu a indicat despre solicitarea succesorului părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 100 000 lei și eronat a dispus suspendarea condiționată a pedepsei aplicate inculpatului, or, instanța urma să ia în calcul circumstanțele agravante prezente la caz și anume, provocarea prin infracțiune a unor armări grave, în cazul dat decesul lui Constantin Golban și săvârșirea infracțiunii sub formă de participatie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Nicolai Doroftei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de către Ana Golban, în partea recuperării prejudiciului material cauzat, urmând ca asupra

determinării cuantumului prejudiciului să fie stabilită de către instanța de judecată în ordine civilă.

S-a dispus încasarea din contul lui Nicolai Doroftei în beneficiul succesorului părții vătămate, Ana Golban, suma de 100 000 lei cu titlul de prejudiciu moral și 5 000 lei cheltuieli de judecată.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

Astfel, vina inculpatului Nicolai Doroftei în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței:

- declarațiile succesorului părții vătămate, Ana Golban;
- declarațiile părților vătămate Petru Castraveț, Vitalie Erhan;
- declarațiile martorilor Ecaterina Castraveț, Parascovia Graur;
- informația înregistrată în R-1 și R-2 al IP Ialoveni la 27.07.2016, referitor la depistarea cadavrului lui Constantin Golban, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 iulie 2016 și foto-tabelul a gospodăriei cet. Vitalie Brăila, locul unde a fost depistat cadavrul, plângerea părții vătămate Petru Castraveț din 30.09.2016, raport de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 776 a-2016 în privința cet. Nicolai Doroftei.

Examinând pricina penală deferită în ordine de apel, instanța de apel a constatat dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, Nicolai Doroftei la 26 iulie 2016, în perioada orelor 17 :00 până la 23:00, prin înțelegere în prealabil și de comun acord cu Vitalie Brăilă și Sergiu Sava, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând conform unui plan dinainte determinat în scopul privațiunii ilegale de libertate, sub pretextul că, Constantin Golban, Vitalie Erhan și Petru Castraveț, iar fi sustras bunuri materiale lui Vitalie Brăilă, i-au urcat într-un automobil de model „Mercedes” condus de către Nicolai Doroftei și i-au transportat la domiciliul lui Vitalie Brăilă situat în XXXXX.

Ulterior, el a rămas în automobil, iar Sergiu Sava și Vitalie, Brăilă împreună cu Constantin Golban, Vitalie Erhan și Petru Castraveț, s-au coborât în subsolul casei lui Brăila Vitalie, unde a fost ținut timp de aproximativ două ore, astfel împiedicându-i să acționeze în conformitate cu voința lor, după care peste o perioadă de timp a plecat de la fața locului.

Instanța de apel a indicat că, verificând argumentele apelului în raport cu motivele instanței de fond referitoare la individualizarea pedepsei aplicate lui

Nicolai Doroftei, o consideră disproporțională și greșit individualizată, motiv din care a casat sentința în această parte.

Astfel, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Nicolai Doroftei instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și eronat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei penale.

Așadar, instanța de apel a conchis că, prima instanță la pronunțarea sentinței nu a luat în calcul factorii care au influențat la comiterea acestei infracțiuni și anume, inculpatul Nicolai Doroftei, nu este încadrat în câmpul muncii, nu are careva ocupație permanentă care să-l caracterizeze din punct de vedere pozitiv, mai mult ca atât, inculpatul a comis infracțiunea în grup, asupra a două și mai multor persoane, nu a conștientizat pericolozitatea acțiunilor sale, și a consecințelor generate, care au produs decesul unui tânăr, unicul copil la părinți, apt de muncă, iar pedeapsa numită de instanța de fond nu va atinge scopul pedepsei penale, cum ar fi, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea avocatului Silvia Burlacu de a modifica cuantumul pedepsei stabilite inculpatului de la patru ani la cinci ani, or, pedeapsa stabilită de 4 ani închisoare, este corectă, obiectivă, adecvată apreciată de către instanța de fond, în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 5, 61, 75, 76 Cod penal, coraportat la gradul de pericol social al faptei săvârșite de inculpat, modul cum a fost comisă, de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului.

Cu referire la pretențiile reclamantei Ana Golban în partea prejudiciului moral, instanța de apel le-a admis apreciindu-le ca fiind întemeiate, iar pretențiile de ordin material au fost admise în principiu.

Referitor la acțiunea civilă înaintată, succesul părții vătămate Ana Golban nu a anexat probe în vederea întinderii prejudiciului material provocat. Astfel, în lipsa a careva dovezi în acest sens, în vederea evitării tergiversării nejustificate a procesului penal, instanța de apel în baza art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Golban Ana în partea recuperării prejudiciului material cauzat, urmând ca asupra determinării cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a concluzionat că, familia victimei Constantin Golban a suferit enorm de pe urma acțiunilor comise de către Nicolai Doroftei, au pierdut o persoană dragă, unicul copil. Totuși, suma de 5 000 lei, dispusă de către instanța de fond de a fi încasată de la inculpat, instanța de apel o consideră mult prea mica și total disproporțională cu consecințele produse, pentru suferințele morale trăite de către familia defunctului.

Astfel, instanța de apel a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral sumă de 100 000 lei, indicând că această sumă va avea un efect compensatoriu pentru succesorul părții vătămate, Ana Golban și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că, suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

Mai mult, instanța de apel a dispus încasarea sumei de 5 000 lei, de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Sergiu Postica în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului, Nicolai Doroftei să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale pe un termen de probațiune de 3 ani și admiterea acțiunii civile privind încasarea prejudiciului material de 100 000 lei, totodată, a se încasa de la inculpat suma de 5 000 lei, în beneficiul succesorului părții vătămate, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În argumentarea recursului, avocatul susține că, instanța de apel eronat a casat sentința motivând că, instanța de fond a admis o eroare gravă de fapt.

Mai mult, recurentul menționează că, instanța de apel la individualizarea pedepsei penale eronat a menționat că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii și din acest motiv este neîntemeiată poziția instanței de fond care a suspendat condiționat pedeapsa aplicată inculpatului.

Totodată, avocatul indică că, instanța de apel eronat a luat în calcul la stabilirea pedepsei circumstanța agravantă, săvârșită de mai multe persoane, or, această circumstanță este prevăzută în dispozițiile art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, încriminat inculpatului, astfel încălcând principiul „*non bis in idem*”.

Recurentul invocă că, instanța de apel nu a luat în calcul că inculpatul are la întreținere pe părinții săi care sunt invalizi.

De asemenea, recurentul susține că, instanța de apel a comis o eroare gravă prin faptul că a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, or, din materialele dosarului se atestă lipsa unei cereri scrise de către succesorul părții vătămate cu privire la încasarea prejudiciului moral.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de către avocatul Sergiu Postica în numele inculpatului, prin care a menționat că, este de

poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat, corect constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Sergiu Postica în numele inculpatului, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Conform art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

La caz, Colegiul penal reține că, deși recurentul fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod penal, din textul recursului ordinar declarat, își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, iar argumentele invocate în acest sens cad sub incidența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a stabilit pedeapsa inculpatului, argumentând motivat în decizia sa.

Referitor la criticile recurentului precum că, contrar prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a condamnat inculpatul în baza art. 166 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Nicolai Doroftei de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute. Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corijare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel întemeiat a constatat că, prima instanță, la numirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei și de caracterul social periculos al infracțiunii săvârșite de către acesta.

Cât privește temeiurile invocate de recurent privind stabilirea pedepsei mai blânde, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or, circumstanțele indicate în recurs - contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, au fost luate în considerație de către instanța de apel la stabilirea pedepsei, dar totodată, aceasta a menționat că, inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă care să-l caracterizeze din punct de vedere pozitiv, a comis o faptă ilegală în grup, asupra a două și mai multor persoane, nu a conștientizat pericolozitatea acțiunilor sale și a consecințelor generate, care au produs decesul unui tânăr, unicul copil la părinți, apt de muncă, iar pedeapsa numită de instanța de fond nu va atinge scopul pedepsei penale, cum ar fi, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni.

Totodată, Colegiul penal respinge alegațiile avocatului precum că, instanța de apel eronat a luat în calcul la stabilirea pedepsei circumstanța agravată „săvârșită de mai multe persoane”, deoarece această circumstanță este prevăzută în dispozițiile art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, or, analizând textul deciziei motivate a instanței de apel, Colegiul penal susține că, instanța de apel nu a reținut circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal. Așadar, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, personalitatea infractorului, iar aplicarea unei alte pedepse nu este rațională și nici proporționată acțiunilor comise de către acesta.

Astfel, Colegiul penal consideră poziția apărării neîntemeiată și bazată pe o interpretare greșită a normelor penale.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită. La fel nu poate fi reținut argumentul recurentului privind aplicarea inechitabilă a unei pedepse prea severe, deoarece la stabilirea pedepsei instanța de apel, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale.

Prin urmare, argumentele instanței inferioare în privința pedepsei aplicate inculpatului Nicolai Doroftei, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la argumentul apărării precum că, instanța de apel eronat nu a luat în calcul faptul că inculpatul are la întreținere pe părinții săi care sunt invalizi, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, or, din materialele dosarului se evidențiază că, acest argument este invocat pentru prima dată în instanța de recurs, mai mult, la materialele dosarului nu au fost anexate dovezi care ar certifica acest fapt, certificatele de dizabilitate au fost anexate la recursul declarat, astfel, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi

invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Totodată, instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiate alegațiile avocatului Sergiu Postica cu referire la faptul că, instanța de apel eronat a dispus încasarea de la inculpat în beneficul succesorului părții vătămate a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, deoarece din materialele dosarului se atestă lipsa unei cereri scrise de către succesorul părții vătămate cu privire la încasarea prejudiciului moral, or, avocatul Silviu Burlacu în ședința instanței de apel din 17 octombrie 2017, a înaintat la cererea succesorului părții vătămate, Ana Golban, acțiunea civilă prin care a solicitat repararea prejudiciului material în sumă de 100 000 lei, prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei. (f.d. 121, vol. II).

Astfel, conform art. 219 Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform alin. (4) al aceluiași articol, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Colegiul penal consideră că, justificat instanța de apel a apreciat că cuantumul daunei morale cauzate succesorului părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 100 000 lei, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale în caz de deces prezintă o modalitate distinctă, care constă în dreptul persoanelor apropiate victimei decedate, la repararea propriului lor prejudiciu afectiv, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare. În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor contra persoanei, soldate cu decesul victimei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale, care au fost cauzate prin fapta infracțională săvârșită de către inculpat, precum și toate consecințele acesteia.

Astfel, potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică careva suferințe psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, instanța poate obliga vinovatul să repara prejudiciul prin echivalent bănesc. Art. 1423 Cod civil, prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă că, Ana Golban a trecut prin grea suferință condiționată de decesul fiului său, Constantin Golban, iar instanța de apel a conchis corect că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpat prin contra-echivalent bănesc în sumă de 100 000 lei, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral suferit, or, această concluzie în opinia Colegiului penal, a avut la bază argumente temeinice și relevante, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor cauzei date.

Pe cale de consecință, în virtutea considerentelor consemnate în partea descriptivă a prezentei decizii, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Anatolie Doroftei și nefiind identificată de instanța de recurs prezența unei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de recurent în cererea de recurs ordinar, menținând decizia instanței de apel

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Serghei Postica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Doroftei Nicolai XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *28 februarie 2018*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan